

14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.). Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ (†847). Κυρίλλου Γορτύνης τοῦ ἱερομάρτυρος (†299).

(διάταξις ἐκτὸς πεντηκοσταρίου)

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἃς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ

ὕψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Καὶ φάλλεται τὸ Μακάριος ἀνὴρ, ἦτοι ἡ ἀστάσις τοῦ ἀκαθίσματος τοῦ ψαλτηρίου.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ἦχος ᾠδῆς Νη ς

Κ^{Νη} υ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδλ} ε κε κρα α ξα προ
 ος σε ε ε ει σα κουου ου σο ο ον μου ου ει σα κου
 σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδλ} Κυ ρι ι ε ε^{Δι}
 κεκ ρα α ξα α προ ο ος σε ε ε ει σα α α κουου
 σο ο ον μου προσ χες τη φω νη η η τη ης δε η
 σε ε ε ω ω ω ως μου^{νδλ} εν τω κε κρα^{Δι}
 γε ε ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου^{Πα}
 σο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδλ}

Κ^{Νη} α τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ χη η
 η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω πι ι ι ο
 ο ο ο ον σου^{νδλ} ε πα αρ σις τω ω ω ων χει ει^{Δι}
 ρω ω ων μου θυ σι ι α ε σπε ρι ι ι νη^{Νη}
 η η ει σα κουσον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε^{νδλ}

Στιχολογία ὑπὸ Μανουὴλ Πρωτοφάλτου

Η^{Νη} ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και^{νδλ}

θυραν περι ο χης περι τα χειλημου

Mη εκκλη νης την καρ δι αν μου εις λογους πο

νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν α μαρ

τι ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι ι

αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκλεκτων α αυ

των

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε

λεγ ξι με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω

την κε φα λην μου

Οτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Aκου σο νται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α

δην^v

Ο^{Nη} τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο

φθαλ μοι μου^Δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χη ηνμου^v

Φ υ λα ξον με α πο πα γι ι δοςης συ νε στη

σαν το ο ο μοι^ε και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με νων την α νο μι αν^v

Π ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ τω ων οι α μα

ρτω λοι^ε κα τα μο νας ει μι ε γω^Δ ε ως αν πα

ρελ θω^v

Φ^{Nη} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα^Δ φω

νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θη^v

Ε^{Nη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγγελω^v

Ε^{Nη} ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το πνευ μα μου^Δ

και συ εγ νως τας τρι βους μου^v

Ε^{Νη} ν ο δω ταυ τη ^Δη ε πο ρευ ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι ^ν

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλεπον

και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ^ν

Α^{Νη} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τωων την ψυχηνμου ^ν

Ε^{Δι} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζωωντων ^ν

Π ρο σχες προς την δε η σι ινμου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο δρα ^ν

Ρ^{Νη} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ^ε

ο ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με ^ν

Ε^{Νη} ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη ηνμουτου

ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τισου ^ν

Ε^{Νη} με υ πο με νου σι δι και οι ^Δε ως ου

αν τα πο δω μοι ^ν

Ε^{Νη} κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε Κυ

ρι ε ει σα κου σον της φω νης μου ^ν_{δλ}

Γ^{Νη} ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε χον τα εις

την φω νην της δε η σε ως μου ^ν_{δλ}

Ἰστῶμεν Στίχους Γ', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου, ἐκ τοῦ Μηναίου γ' καὶ ἐκ τῆς Φυλλάδος γ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος ^λ_{δλ} Νη ς

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται;

^ε_{γλ} ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν ^ε_{γλ}

Χ^{Πα} αι ρις Ε λισ sai ε παν σο φε συ γαρ κα θα ρας

τον νεν ^{Πα}_ε^{Νη} η δο νων των τδ σω ματος ^{Δι}₉ υ πε δε ξω εν

δο ξε ^{Πα}_{δλ} τας αυ γας τας τδ Πνευ μα τος ^Π₉ τοις ε φε

ξη ης τε πα σι με τε δω κας ^Π₉ και ο λος

ω ω φθης φω το ει δε στα τος ^{Νη}₉ ο ο θεν ε

σκη νω σας ^{Πα}_ε προς το φως το α δυ τον υ περ η μων ^Π₉

^{Δι} παν το τε δε ο μενος ^{Νη}_{δλ} των ευ φη μδ εν των σε ^ν_{δλ}

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· 6/8

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, 6/8
ηλ πι σεν η ψυ

χη μ ε πι τον Κυ ρι ον 6/8

Σ ^{Πα} ε Ε λισ σαι ε μα κα ρι ε ο ζη λω της Η ^{Νη}

λι ου ^{Πα} εν δι πλω τω χα ρισ μα τι ^{Δι} κα τα λαμπρου νο

με νον ^{Πα} κα τα λει ψας αι θε ρι ος ⁹ αρ μα τη

λα α της ον τως ε δει κνυ το ⁹ ου τη μι

μη η σει ρει θρα πο τα μι α ^{Νη} χα α ρι τι

ε στη σας ^{Πα} και δι ηλ θες εν δο ξε πε ρι χα ρως ⁹

κα τα γλα ἱ ζο μενος ^{Δι} και με γα λυ υ νων ^{Νη} χρι στον ⁹

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας 6/8
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον 6/8

Π ^{Πα} α λαι πι στη Σω μα νι τι δι παι δα χα ρι ^{Νη}

ζη ^ε ευ ^{Πα} χης ^ε ον ^ε θα ^ε νον ^ε τα ^ε ε ^ε ξη ^ε γειρας ^{Δι} ως ^ε Προ ^ε φητης
 εν ^ε θε ^ε ος ^{Πα} ι ^ε ε ^ε ρως ^ε θαυμα ^ε ζο ^ε με ^ε νος ^ε αλ ^ε σι ^ε δε
 πα ^ε α ^ε λιν ^ε υ ^ε δα ^ε τα ^ε α ^ε γο ^ε να ^ε σα ^ε φως ^ε με
 τα ^ε α ^ε γεις ^ε εις ^ε γο ^ε νι ^ε μο ^ε τη ^ε τα ^ε θα ^ε αυ ^ε μα ^ε τα
 α ^ε πειρα ^ε εκ ^ε τε ^ε λεις ^ε τη ^ε χα ^ε ρι ^ε τι ^ε τς ^ε παν ^ε τς ^ε γς
 Πνευ ^ε ματος ^ε μα ^ε κα ^ε ρι ^ε ε ^ε ο ^ε θεν ^ε υ ^ε μν ^ε ς ^ε με ^ε ν ^ε σε

Ἔτερα Προσόμοια γ'. (Ἐκ τῆς Φυλλάδος).

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν. Ἦχος Βου ς

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ

λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται ^ε τον ^ε Ισ ^ε ρα ^ε ηλ ^ε εκ

πα ^ε σω ^ε ων ^ε τω ^ε να ^ε νο ^ε μι ^ε ων ^ε αυ ^ε τς

A ντι ^ε λη ^ε πτο ^ε ρα ^ε με ^ε γι ^ε στο ^ε ον ^ε και ^ε προ ^ε στα

την ^ε θε ^ε ρο ^ε μο ^ε τα ^ε τον ^ε σε ^ε Ε ^ε πι ^ε γι ^ε νω ^ε ω ^ε σκον ^ε τες ^ε πα ^ε αν

σε ^ε βα ^ε σμι ^ε ε ^ε Ε ^ε λι ^ε σσαι ^ε ε ^ε κρα ^ε ται ^ε ου ^ε με ^ε θα ^ε εν

θλι ^ε ι ^ε ψε ^ε σι ^ε παν ^ε το ^ε τε ^ε και ^ε δει ^ε νων ^ε ε ^ε πα ^ε γω ^ε γαις

πει ^ε ρα ^ε σμων ^ε ε ^ε πι ^ε τα ^ε σε ^ε σιν ^ε α ^ε σθε ^ε νει ^ε ας ^ε τε ^ε και ^ε νο

ση η μα σι τοις σω μα το φθοροις με γα λυ
νον τες τον δο ον τα δι πληντην χα ριν σοι εν δο ξε

Στίχ. ε'. Αινεΐτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

τε αυ τον παν τες οι λα οι

Ο Να ος σθ ο α γι ο ος ι α τρει

ον εν δε δει κται ι ε ρον πα νε ευ φη με ε εν

δον γαρ αυ τσ εν α στρα παις κα ταυ γα ζσ σα η

χα α ρις τσ Πνευ μα τος ε νοι κει πο τα μη δον

κε νσ με νη τοις πε ρα σι και α κε νω τος δει κνυ

με ε νη Προ φη τα θε η γο ρε τσ Θε σβι

τσ κληρο νο ο με Ε λισσαι ε με γα λω νυ με

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι ω να

Ο ι τω θει ω τε με νει σθ σ α γου πνδν

τες ε κα στο τε σε κα θι κε τε ευ ο μεν πα αν σε

βα σμι ε Ε λισσαι ε αυθις ει λησον την θε ο
 χα ρι τω τον τσ Θε σβι τσ μη λω την και την θα
 λασσαν πα ταξον των πα θων η μων ο πως σω ω
 οι πε ρα σω μεν εν τευ θεν προς λι με νας α πα
 θει ει ασ και την ε κει σε κα τα παυσιν

Ἦχος Πα

Νε ε δο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω
 και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι
Προ φη τα κη η η ρυ υξ Χρι ι ι στου του
 θρο νου της με ε γα α α λω ω συ υ υ νης ου
 δε πο τε ε ε χω ρι ι ι ζη η και ε
 κα στω ω ω α α α σθε ε νου ου ουν τι α ει
 ει πα ρι ι στα α α σαι εν τοις υ ψι ι στοι οις
 λει του ου ρ γων την οι κου με νην ευ λο ο γεις παν τα
 χου ου δο ο ο ξα ζο ο με ε ε ε νος αι αι αι
 τη η σαι αι αι αι αι αι αι αι ι λα

μο ον ται αι ψυχαι αι αις η η η η μων

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω

ων αστων αι ω ω νων α α α μην

Τ ις μη μακα ρι σει σε Πα να γι α α α Πα α ρθε

ε ε νε τισ μη α νυ υ μνη σει ει σου τον α λο ο

ο χε ε ευ τον το ο ο ο κον ο γαρ α χρο νως

εκ Πα τρος εκ λα αμ ψας Υι ος μο ο νο γε ε νης

ο αυ τος εκ σου ου της α α α γνη η ης προ ο η ηλ

θεν α φρα α α στως σα αρ κω ω ω θεις φυ σει

θε ε ε ο ο ος υ πα α αρ χων και φυ σει γε

νο ο με ε νος α ανθρωω ω ποσ δι ι η η

η μας ουκ εις δυ α α δα α προ σω ω ω πων τε

μνο ο με ε ε ε νος αλλ εν δυ α α δι ι φυ

υ σε ε ων α συγ χυ υ τως γνω ω ω ρι ζο ο

με ε ε νος αυ το ον ι ι κε τε ευ ε σε μνη πα

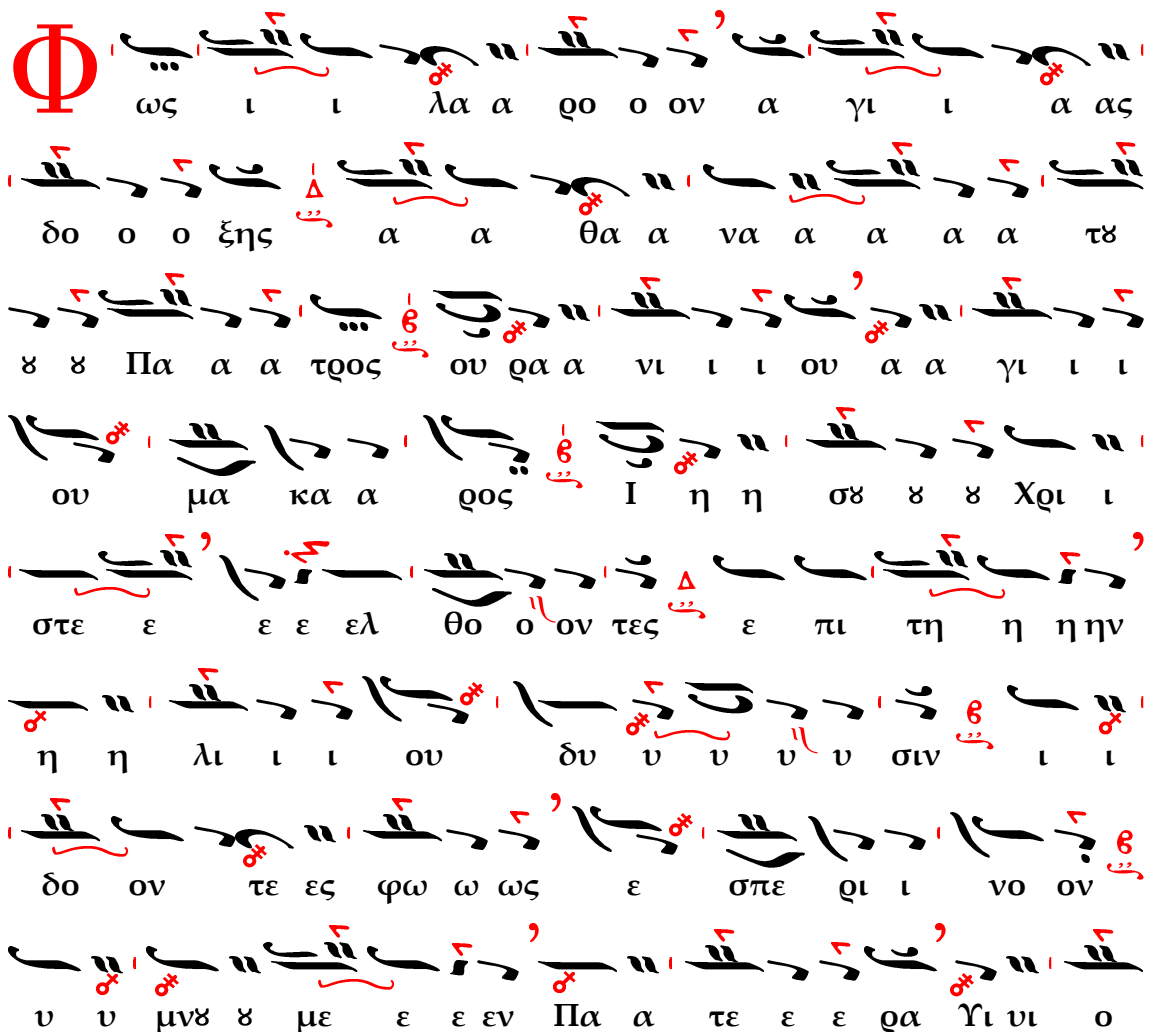

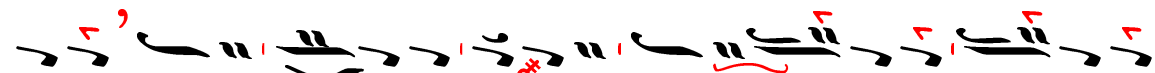

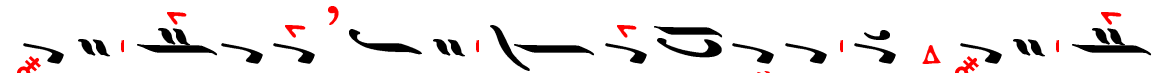

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχλιον εὐχαριστίαν χῶμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανόυ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρὸν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

 ο ο ν και αι Α α α γι ο ο ν Πνε ε ε ε ευ μα α α

 Θε ε ε ο ν α ξι ι ο ο ο ν σε ε εν πα α α σι

 και αι ροι οι ο ις υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι

 αι αις αι σι ι ι αις γι υι ε ε Θε ε ς

 ς ς ζω ω η η η ν ο ο ο δι δς δι ι ο ο ο

 ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος: Ἐσπέρας προκείμενον.

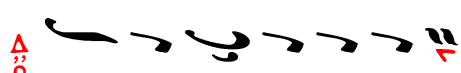
Καὶ φάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας.

Ἦχος πλ' Νη ς

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. α'. Οἱ ἐστώτες ἐν οἴκῳ Κυρίου,

 εν αυ λαις οι οι κς ς

 Θε ου ημων

I δς ς δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

 πα αν τες οι δς ς λοι Κυ ρι ς

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξίν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
δ

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον ν
δ

I δ ο δ η ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον Δ
δ

πα αν τες οι δ ο δ λοι Κυ ρι ι ο ο ο ο ν
δ

Τῇ Δευτέρῃ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω

κε κ ρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με Δ
και

ει σα κ ο σον της προσευ χη ης μ ο Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται μ ο εν τω

κε κ ρα γε ε ναι με προς αυ τον ε

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σὺ, Κύριε Δ
κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με Δ

K υ υ ρι ος ει σα κ ο σε ται αι μ ο εν τω

κε κ ρα γε ναι με προς αυ το ο ον Δ

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Πά ρ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με και οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον ^Δ _δ

χλόης ^Δ _δ ε κει με κα τε σκη νω σεν ^Δ _δ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρα στης ζω ης μθ ^π _ρ

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ και πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ ^Δ _δ

φοβηθήσομαι κακά ^Δ _δ ο τι συ υ μετ ε μθ ς ς ει ^Δ _δ

Το ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με ^Δ _δ

πα σαστας η με ρα στης ζω η ης μθ ς ς ^π _ρ

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Πά ρ Κε ρ

Οθε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με ^ν _ρ

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ^υ _ρ

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ^υ _ρ ε νω τι

σαι τα ^χ ρη μα τα τθ στο μα τος μθ ^υ _ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν' 22}

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ^{u 9}

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι ^{u 9} και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χησμη ^{u 9}

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σε σω σον με ^{ν' 22}

και εν τη δυ να μει σε κρινεις με ε ε ε ^{u 9}

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

ᾠχος Δι-θ.

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ⁶

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμοὺς μου εἰς τὰ ὄρη ^Δ ο θεν η χει

η βο η θει α μη ^Δ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι

8 ^Δ τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ⁶

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ ^Δ φυ λα χει

την ψυ χην σε ο Κυ ρι ος ^Δ

Η βο η θει α μπα ρα Κυ ρι ι ς τς
 ποι η σαντος τον ς ρα νο ον και τη ην γη η
 ην

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

ᾠχος ρα Γα φ

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος α'. **Ε** ξε λθ με εκ των εχ θρων μ ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τρωσαι αι με

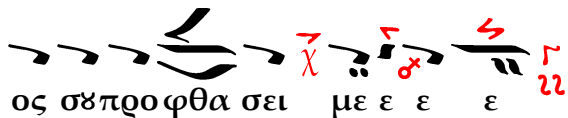
Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε
 ο ος σ ς προ φθα α σει με

Στίχος β'. **Ρ** υσαι με εκ των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον

με

Ο Γα Θε ος α ντι λη πτωρ μ ε ι το ε λε ο

Ἀναγνώσματα.

Βασιλειῶν Γ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Γ', ιθ' 15-21 & Δ', β' 1-22).

Εἶπε Κύριος πρὸς Ἡλιοῦ, πορεύου, ἀνάστρεφε εἰς τὴν ὁδὸν σου· καὶ ἤξεις εἰς τὴν ὁδὸν ἐρήμου Δαμασκοῦ· καὶ ἤξεις, καὶ κρίσεις τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ ἀπὸ Ἀβελμαουλά εἰς Προφήτην ἀντὶ σοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ἐκεῖθεν, καὶ εὕρισκει τὸν Ἐλισσαιὲ υἱὸν Σαφάτ, καὶ αὐτὸς ἠροτρία ἐν βουσί· δώδεκα ζεύγη βοῶν ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐν τοῖς δώδεκα· καὶ ἀπῆλθεν Ἐλισσαιὲ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπέρριψε τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν. Καὶ κατέλιπεν Ἐλισσαιὲ τοὺς βόας καὶ ἐπέδραμεν ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ εἶπε· καταφιλήσω τὸν πατέρα μου καὶ τὴν μητέρα μου, καὶ ἀκολουθήσω ὀπίσω σου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· πορεύου, ἀνάστρεφε, ὅτι πεποίηκά σοι. Καὶ ἀνέστρεφεν ἐξ ὀπισθεν αὐτοῦ· καὶ ἔλαβε τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν, καὶ ἔθυσσε, καὶ ἐν τοῖς σκεύεσι τῶν βοῶν ἤψησεν αὐτά, καὶ ἔδωκε τῷ λαῷ καὶ ἔφαγον· καὶ ἀνέστη, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω Ἡλιοῦ, καὶ ἐλειτούργει αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἀνάγειν Κύριον τὸν Ἡλιὸν ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν Οὐρανόν, καὶ ἐπορεύθη Ἡλιὸν καὶ Ἐλισσαιὲ ἐκ Γαλγάλων. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὴ ἐνταῦθα ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με ἕως Βαιθήλ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Βαιθήλ. Καὶ ἦλθον οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ εἰς Βαιθήλ πρὸς Ἐλισσαιέ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως, ὅτι Κύριος σήμερον λαμβάνει τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε. Καὶ εἶπεν Ἡλιὸν πρὸς Ἐλισσαιέ· κάθου δὲ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς Ἱεριχώ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε· καὶ ἦλθον εἰς Ἱεριχώ. Καὶ ἤγγισαν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἱεριχῷ πρὸς Ἐλισσαιὲ καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν· εἰ ἔγνως ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σου ἀπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σου; καὶ εἶπε· καί γε ἐγὼ ἔγνωκα, σιωπᾶτε· Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἡλιὸν· κάθου δὴ ὧδε ὅτι Κύριος ἀπέσταλκέ με εἰς τὸν Ἰορδάνην· Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἐπορεύθησαν ἀμφότεροι, καὶ πεντήκοντα ἄνδρες υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ ἔστησαν ἐξεναντίας μακρόθεν. Καὶ ἀμφότεροι ἔστησαν ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλιὸν τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ καὶ εἴλησε, καὶ ἐπάταξε τὸ ὕδωρ, καὶ διηρέθη

τὸ ὕδωρ ἔνθα καὶ ἔνθα· καὶ διέβησαν ἀμφοτέροι ἐν ἐρήμῳ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαβῆναι αὐτούς, καὶ Ἥλιου εἶπε πρὸς Ἐλισσαιέ· αἴτησαι τί ποιήσω σοι πρὸ τοῦ ἀναληφθῆναί με ἀπὸ σοῦ. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· γενηθήτω δὴ τὸ Πνεῦμα τὸ ἐπὶ σοὶ δισσωῶς ἐπ' ἐμοί. Καὶ εἶπεν Ἥλιου· ἐσκλήρυνας τοῦ αἰτήσασθαι· πλήν, ἐὰν ἴδῃς με ἀναλαμβανόμενον ἀπὸ σοῦ, ἔσται σοι οὕτως· ἐὰν δὲ μὴν ἴδῃς, οὐ μὴ γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ἰδοὺ ἄρμα πυρός, καὶ ἵπποι πυρός, καὶ διεχώρησεν ἀναμέσον ἀμφοτέρων, καὶ ἀνελήφθη Ἥλιου ἐν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Ἐλισσαιέ ἐώρα, καὶ αὐτὸς ἐβόα· πάτερ, πάτερ, ἄρμα Ἰσραὴλ καὶ ἵππεὺς αὐτοῦ· καὶ οὐκ εἶδεν αὐτὸν οὐκέτι· καὶ ἐκράτησεν Ἐλισσαιέ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ καὶ διέρρηξεν αὐτὸ εἰς δύο. Καὶ ἀνείλετον τὴν μηλωτὴν Ἥλιου Ἐλισσαιέ, τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν Ἐλισσαιέ καὶ ἔστη ἐπὶ τοῦ χείλους τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἐλισσαιέ τὴν μηλωτὴν Ἥλιου τὴν πεσοῦσαν ἐπάνωθεν αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ. Ποῦ ἔστιν ὁ Θεὸς Ἥλιου Ἀπφῶ; Καὶ ἐπάταξεν Ἐλισσαιέ τὰ ὕδατα ἐκ δευτέρου· καὶ διηρέθη τὰ ὕδατα, καὶ διῆλθε διὰ ξηραῶς.

Καὶ εἶδον αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν Προφητῶν οἱ ἐν Ἰεριχώ ἐξεναντίας καὶ εἶπον· ἐπαναπέπαυται τὸ πνεῦμα Ἥλιου ἐπὶ Ἐλισσαιέ. Καὶ ἦλθον εἰς συνάντησιν αὐτοῦ, καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ αὐτὸς ἐκάθητο ἐν Ἰεριχώ· καὶ εἶπον οἱ ἄνδρες τῆς πόλεως πρὸς Ἐλισσαιέ. Ἴδοὺ ἡ κατοίκησις τῆς πόλεως ἀγαθή, καθὼς σύ, Κύριε, βλέπεις, καὶ τὰ ὕδατα πονηρά, καὶ ἡ γῆ ἀτεκνουμένη. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· λάβετέ μοι ὑδρίσκην καινὴν, καὶ θέσθε ἐκεῖ ἅλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, καὶ ἔρριψεν ἐκεῖ τὸ ἅλας, καὶ εἶπε. Τάδε λέγει Κύριος· ἴαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐκέτι ἔσται ἐκεῖθεν ἀποθνήσκων, οὐδὲ ἀτεκνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, κατὰ τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν Ἐλισσαιέ.

Βασιλειῶν Δ' τὸ ἀνάγνωσμα.

(ε', ἐκλογή στίχων).

Καὶ Νεεμάν ὁ ἄρχων τῆς δυνάμεως τῆς Συρίας ἦν ἀνὴρ μέγας ἐνώπιον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Καὶ ὁ ἀνὴρ ἦν δυνατὸς ἰσχύϊ, λελεπρωμένος. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν Ἐλισσαιέ ἄνθρωπος Θεοῦ, εἶπεν· ἐλθέτω δὴ πρὸς μὲ Νεεμάν, καὶ γνώτω ὅτι ἐστὶ προφήτης ἐν Ἰσραὴλ. Καὶ ἦλθε Νεεμάν αὐτοῖς ἄρμασιν αὐτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ οἴκου Ἐλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλισσαιέ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν λέγων. Πορευθεῖς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις καὶ ἐπιστρέψει ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ καὶ καθαρισθήσῃ. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ ἀπῆλθε καὶ

εἶπεν. Ἴδου δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρὸς με, καὶ ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς Ἄβανὰ καὶ Φαρφάρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ; οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν. Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ Προφήτης, οὐκ ἂν ἐποίησας; Καὶ ὅτι εἶπε πρὸς σε, λούσαι καὶ καθαρίσθητι; Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐπέστρεψεν ἡ σάρξ αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη.

Βασιλειῶν Δ' τὸ Ἀνάγνωσμα.

(8' 8-37).

Ἐγένετο ἡμέρα καὶ διέβη Ἐλισσαιὲ εἰς Σωμάν· καὶ ἐκεῖ, γυνὴ μεγάλη, καὶ ἐκράτησεν αὐτὸν φαγεῖν ἄρτον· καὶ ἐγένετο ἀφ' ἱκανοῦ τοῦ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν, ἐξέκλινε τοῦ ἐκεῖ φαγεῖν ἄρτον. Καὶ εἶπεν ἡ γυνὴ πρὸς τὸν ἄνδρα αὐτῆς. Ἴδου δὴ ἔγνω ὅτι ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἅγιος οὗτος διαπορεύεται ἐφ' ἡμᾶς διαπαντός· ποιήσωμεν δὴ αὐτῷ ὑπερῶον, τόπον μικρόν, καὶ θῶμεν αὐτῷ ἐκεῖ κλίνην, καὶ τράπεζαν καὶ δίφρον καὶ λυχνίαν. Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτόν πρὸς ἡμᾶς καὶ ἐκκλινεῖ ἐκεῖ. Καὶ ἐγένετο ἡμέρα, καὶ εἰσῆλθεν ἐκεῖ, καὶ ἐξέκλινεν εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ ἐκοιμήθη ἐκεῖ. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν· καὶ ἔσθη ἐνώπιον αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Εἶπον δὴ πρὸς αὐτήν· Ἴδου ἐξέστησας ἡμῖν πᾶσαν τὴν ἔκστασιν ταύτην· τί δεῖ ποιῆσαί σοι; Εἰ ἔστι λόγος σοι πρὸς τὸν βασιλέα, ἢ πρὸς τοὺς ἄρχοντας τῆς δυνάμεως; Ἡ δὲ εἶπεν· Ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου ἐγὼ εἶμι οἴκῳ ἡσυχάζουσα. Καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί· Τί δεῖ ποιῆσαι αὐτῆ; Καὶ εἶπε Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ. Καὶ μάλα υἱὸς οὐκ ἔστιν αὐτῆ· καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς πρεσβύτης. Καὶ εἶπε· κάλεσον αὐτήν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ ἔσθη παρὰ τὴν θύραν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ πρὸς αὐτήν· Εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὥρα αὐτῆ ὡς ἡ ζῶσα καὶ σύ, περιειληφυῖα υἱόν. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ κύριε, ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, μὴ διαφεύσῃ τὴν δούλην σου. Καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβεν ἡ γυνὴ, καὶ ἔτεκεν υἱόν εἰς τὸν καιρὸν τοῦτον, ὡς ἡ ὥρα ζῶσα, ὡς ἐλάλησε πρὸς αὐτήν Ἐλισσαιέ. Καὶ ἠνδρύνθη τὸ παιδάριον· καὶ ἐγένετο ἡνίκα ἐξῆλθε τὸ παιδάριον πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, πρὸς τοὺς θερίζοντας, καὶ εἶπε πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ· Τὴν κεφαλὴν μου, τὴν κεφαλὴν μου. Καὶ εἶπε τῷ παιδαρίῳ· Ἄρον αὐτόν πρὸς τὴν

μητέραυ αὐτοῦ. Καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τῶν γονάτων αὐτῆς ἕως μεσημβρίας, καὶ ἀπέθανε. Καὶ ἀνήνεγκεν αὐτὸν καὶ ἐκοίμησεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν κλίνην τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπέκλεισε κατ' αὐτοῦ, καὶ ἐξῆλθε. Καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ εἶπεν· Ἀπόστειλον δὴ μοι ἓν τῶν παιδαρίων καὶ μίαν τῶν ὄνων, καὶ δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐπιστρέψω. Καὶ εἶπε· Τί ὅτι σὺ πορεύῃ πρὸς αὐτὸν σήμερον; οὐ νεομηνία, οὐδὲ σάββατον· ἢ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἐπέσαξε τὴν ὄνον, καὶ εἶπε πρὸς τὸ παιδάριον αὐτῆς· Ἄγε, καὶ πορεύου· μὴ ἐπίσχυς μοι τοῦ ἐπιβῆναι, ὅτι ἂν εἶπω σοι· δεῦρο, καὶ πορεύσῃ, καὶ ἐλεύσῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ, εἰς ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ὄρος τὸ Καρμήλιον. Καὶ ἐγένετο ὡς εἶδεν Ἐλισσαιὲ ἐρχομένην αὐτήν, καὶ εἶπε πρὸς Γιεζί, τὸ παιδάριον αὐτοῦ· Ἴδε ἡ Σωμανίτις ἐκείνη. Νῦν δράμε εἰς ὑπάντησιν αὐτῆς, καὶ ἐρεῖς αὐτῇ· Εἰρήνη σοι. Εἰρήνη τῷ ἀνδρί σου. Εἰρήνη τῷ παιδαρίῳ. Ἡ δὲ εἶπεν· Εἰρήνη. Καὶ ἦλθε πρὸς τὸν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸ ὄρος, καὶ ἐπελάβετο τῶν ποδῶν αὐτοῦ· καὶ ἤγγισε Γιεζί ἀπώσασθαι αὐτήν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Ἄφες αὐτῇ, ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτῆς κατώδυνος αὐτῇ· καὶ Κύριος ἀπέκρουφεν ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἀνήγγειλέ μοι. Ἡ δὲ εἶπε· Μὴ ἡτησάμην υἱὸν παρὰ τοῦ Κυρίου μου, ὅτι οὐκ εἶπον οὐ πλανήσῃ μετ' ἐμοῦ; Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιὲ τῷ Γιεζί· Ζῶσαι τὴν ὄσφύν σου, καὶ λάβε τὴν βακτηρίαν μου ἐν τῇ χειρί σου, καὶ δεῦρο, ὅτι ἐὰν εὔρης ἄνδρα, οὐκ εὐλογῆσεις αὐτόν· καὶ ἐὰν εὐλογῆσῃ σε ἄνθρωπος, οὐκ ἀποκριθήσῃ αὐτῷ· καὶ ἐπιθήσεις τὴν βακτηρίαν μου ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου. Καὶ εἶπεν ἡ μήτηρ τοῦ παιδαρίου· Ζῆ Κύριος, καὶ ζῆ ἡ ψυχὴ σου, εἰ ἐγκαταλείψω σε. Καὶ ἀνέστη Ἐλισσαιέ, καὶ ἐπορεύθη ὀπίσω αὐτῆς. Καὶ Γιεζί διῆλθεν ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ ἐπέθηκε τὴν βακτηρίαν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ παιδαρίου· καὶ οὐκ ἦν φωνή, οὐκ ἦν ἀκρόασις· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ, καὶ ἀπήγγειλεν αὐτῷ λέγων· Οὐκ ἠγέρθη τὸ παιδάριον. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον καὶ ἰδοὺ τὸ παιδάριον τεθνηκός, κεκοιμημένον ἐπὶ τὴν κλίνην αὐτοῦ. Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλισσαιὲ εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἀπέκλεισε τὴν θύραν κατὰ τῶν δύο αὐτῶν, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον· καὶ ἀνέβη, καὶ ἐκοιμήθη ἐπὶ τὸ παιδάριον· καὶ ἔθηκε τὸ στόμα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ ἐνεφύσησεν αὐτό, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτόν καὶ διεθερμάνθη ἡ σὰρξ τοῦ παιδαρίου. Καὶ ἐπέστρεψε καὶ ἐπορεύθη ἐν τῇ οἰκίᾳ· ἔνθεν καὶ ἔνθεν· καὶ ἀνέβη καὶ συνεκάλυψεν ἐπὶ τὸ παιδάριον ἕως ἐπτάκις· καὶ ἤνοιξε τὸ παιδάριον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ.

Καὶ ἐξεβόησεν Ἐλισσαιὲ πρὸς Γιεζί, καὶ εἶπε· Κάλεσόν μοι τὴν Σωμανίτιν ταύτην. Καὶ ἐκάλεσεν αὐτήν, καὶ εἰσῆλθε πρὸς αὐτόν. Καὶ εἶπεν Ἐλισσαιέ· Λάβε τὸν υἱὸν σου. Καὶ εἰσῆλθεν ἡ γυνὴ καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἔλαβε τὸν υἱὸν αὐτῆς· καὶ ἐξῆλθεν.

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ

δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένους ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματῶν ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτὴν, Ἰδιόμελα.

Σημ. Τὸ παρὸν πρῶτον ἰδιόμελον παραληφθὲν ἐκ τῆς λιτῆς τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ ψάλλεται ἐν ταῖς Ἀγρυπνίαις ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Προφήτου Ἐλισσαίου. Ἐκ σεβασμοῦ δὲ πρὸς τὴν μακρὰν συνήθειαν, ἐτηρήσαμεν αὐτό.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἦχος ᾠδῆς Πα ρ

Πνευματικοίσι τῶν Προφητῶν
Χριστῶν ἀπαύστες εὐφημη-
σῶν ἡμεῖν Ἡλιασγάρθοσβι-
τις ὄρανοδρομοσ γεεεεεεε
νεκαίμηλωτη Ἐλισσαίος τὴν
δεξατὸ διπλην παρὰ ἄλλα Θεεεεε
φωστηρεσφαιδροιτικῶ μεεενη
ανειχθηηηησαν πρεσβευοο-
ντων ψυχῶν ηηηη

Ἦχος ὁ αὐτός. Γεωργίου Ῥήγα.

Ἀσματικῶς σήμερον πιστοί, τὸν Προφήτην Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν, τὸν θεῖον Ἐλισσαῖον καὶ παμφαῆ φωστῆρα τῆς οἰκουμένης· τὸν ἄυλον ἐπὶ γῆς βιοτὴν ἐπιδειξάμενον, καὶ καθαρθέντι λογισμῶ, τὰς αὐγάς τοῦ Πνεύματος εἰσδεξάμενον· τὴν ἀκένωτον πηγὴν τῶν θαυμάτων, καὶ Προφητῶν ἐξαίρετον ἐγκαλλώπισμα. Πρεσβεύει γὰρ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Λαμπρὰ καὶ φωτοφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ μνήμη σου Προφῆτα, ἐν τῷ στερεώματι τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταυγάζουσα· ἐν ᾗ συνελθόντες οἱ φιλέορτοι, τοῖς ἄσμασι καταστέφομεν, σὲ τὸν ἀοίδιμον καὶ πανέντιμον, ἔχοντες τὸν Ναόν σου θαυμάτων καὶ ἰάσεων πλουσιόβρυτον κρήνην, προχέοντα ὡς νάματα, τῶν ψυχικῶν ἡμῶν καὶ σωματικῶν τραυμάτων τὴν ἰατροίαν. Δεῦτε οὖν ἅπαντες ἰκετικῶς πρὸς αὐτὸν ἀνακράξωμεν· Θεηγόρε Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, ὁ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης τοῦ Θεοῦ παρεστῶς, μή παύση πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, καὶ προόπτα τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, ὁ μεγαλοουργήσας τοῖς θαύμασιν ἐν τῷ Ἰσραήλ, τὴν ποιίμνην σου, τὴν ἐξόχως σὲ τιμῶσαν περιφύλαττε, ρυόμενος αὐτὴν ἀπὸ πάσης νόσου καὶ βλάβης τῶν ἐναντίων. Ὁ ἰασάμενος τὰ ἄγονα ὕδατα, καὶ τὰς ἀκάρπους ψυχὰς ἡμῶν ἴασαι, πρεσβεύων ἀπαύστως πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλισσαιὲ πανσεβάσμιε.

Ὁ αὐτός.

Ὁ τῶν ἀρρήτων μυστηρίων ἐπόπτης, Ἐλισσαιὸς ὁ μεγαλῶνυμος, ἐπέφανεν ἡμῖν σήμερον ἐν τῇ φαιδρᾷ αὐτοῦ μνήμη, διανέμων τὰς αὐτοῦ δωρεὰς ἀπὸ τῶν πλουσιῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος. Ἀγαλλιασώμεθα οὖν φιλέορτοι καὶ εὐφρανθῶμεν, καὶ ἐν φωναῖς ἁσμάτων μελωδικῶν, τῇ δόξῃ αὐτοῦ προσπελάσωμεν, τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτούμενοι· φιλόανθρωπος γὰρ ὢν, ἐλεεῖ τοὺς μετὰ πίστεως καὶ εὐλαβείας, τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐορτάζοντας.

Ἦχος β΄.

Ἥλιος ὁ θεόπτης καὶ ζηλωτής, ἐν πυρίνῳ τεθρίππῳ ὡς εἰς οὐρανοὺς ἀνέβαινε. Ἐλισσαιὸς δὲ τῆς μηλωτῆς ἐκεῖνου κληρονόμος, καὶ μυστιπόλος τῶν θείων ἐμφάσεων, λαμπρὰν ὁδὸν ἐν τῷ Ἰσραήλ ἐστέλλετο, καταγλαΐζων τὸν κόσμον ταῖς τῶν

θαυμάτων ἀστραπαῖς. Πρὸς ὃν καὶ ἡμεῖς νῦν, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην αὐτοῦ τὴν πανέορτον, ἀναβοήσωμεν· Ἐλισσαιὲ πανένδοξε, ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν, καὶ παράσχου ταῖς σαῖς πρεσβείαις, εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Σαλπίσσωμεν ἐν σάλπιγγιν ἁσμάτων, χορεύσομεν φιλέορτοι, καὶ σκιρτήσωμεν ἀγαλλόμενοι, ἐν τῇ εὐσήμεῳ προφητικῇ πανηγύρει, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Σήμερον γὰρ ὁ χορὸς τῶν Προφητῶν, συνεορτάζων τοῖς πιστοῖς ἀοράτως ἐφέστηκε, καὶ τὸν τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος διπλὴν λαβόντα, ἔνδοξον Προφήτην Κυρίου, τοῖς ἁσμασιν ὡς ἐν στέμμασι καταστέφει· τὸν ἰσαγγέλως ἐπὶ γῆς βιώσαντα ὡς ἄσαρκον, τὸν ἄσκειον καὶ ἀκτήμενον, καὶ τῆς παρθενίας τὸ οὐρανόπεμπτον κειμήλιον· τὸν καταλιπόντα τὰ πάντα, καὶ τῷ καλέσαντι ἀκολουθήσαντα Θεσβίτη· τὸν ποταμὸν τὸν αἰετόροον τῶν θαυμάτων, τὴν πηγὴν τῶν ἰάσεων, τὸν τὴν δύναμιν καὶ ἐπὶ τῶν στοιχείων λαβόντα· αὐτὸν οὖν σήμερον καὶ ἡμεῖς ἐγκωμιάζοντες, οὕτως εἴπωμεν. Προφητῶν ἐξαίρετον ἀγλάϊσμα, Ἐλισσαιὲ μεγαλώνυμε, μὴ διαλίπης δεόμενος ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον, τῶν τελούντων ἐν πίστει, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγαθην προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*

Πληρωθέντων δὲ τῶν ἰδιομέλων, αἱ συνήθεις αἰτήσεις καὶ εὐχαί, ἔνθα μνημονεύονται καὶ τὰ ὀνόματα ζώντων καὶ τεθνεώτων ὡς ἔθος.

Ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς)·

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἰκετεύομέν σε, μόνε

πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, κράτους, νίκης, διαμονῆς, ὑγείας καὶ σωτηρίας αὐτῶν καὶ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεόν συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος), [τοῦ πατρὸς ἡμῶν (δεῖνος) ἱερομονάχου] καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν θλιβομένης τε καὶ καταπονουμένης, ἐλέους Θεοῦ καὶ βοηθείας ἐπιδεδομένης· σκέπης τῆς πόλεως (ἢ τῆς ἀγίας μονῆς) ταύτης καὶ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ· εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου· εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν· σωτηρίας καὶ βοηθείας τῶν μετὰ σπουδῆς καὶ φόβου Θεοῦ κοπιόντων καὶ διακονούντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν· ὑπὲρ τῶν ἀπολειφθέντων καὶ τῶν ἐν ἀποδημίαις ὄντων· ἰάσεως τῶν ἐν ἀσθενείαις κατακειμένων· ὑπὲρ ἀνέσεως, μακαρίας μνήμης καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν πάντων τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων· ὑπὲρ ἀναρρύσεως τῶν αἰχμαλώτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἐν ταῖς διακονίαις ὄντων καὶ πάντων τῶν διακονούντων καὶ διακονησάντων ἐν τῷ ἀγίῳ οἴκῳ τούτῳ εἴπωμεν.

Οἱ χοροὶ· Κύριε, ἐλέησον μ΄ (τετράκις ἀνά ι΄) καὶ γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν (ἢ τὴν ἀγίαν μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν (μονήν,) πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων καὶ ἐμφυλίου πολέμου· καὶ ὑπὲρ τοῦ ἴλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ καὶ πάλιν τὸ Κύριε, ἐλέησον μ΄ καὶ γ΄.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον γ΄.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακράν, καὶ ἴλεως, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα, ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλέησον ἡμᾶς· ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς κλινόμενος ἐπεύχεται μεγαλοφώνως·

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θε-οπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποιήσον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου· ἀποδίωξον ἀφ' ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψαλλομένων τῶν ἀποστίχων ὑποστρέφομεν πάντες εἰς τὸν ναόν· ὁ δὲ ἱερεὺς ἀποθέσας τὴν εἰκόνα εἰς τὸ προσκυνητᾶριον εἰσέρχεται μετὰ τοῦ διακόνου εἰς τὸ Ἱερόν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. Ἦχος ἠ Πα ρ

Ε ν τω Να ω τς Προ φη η τς δευ τε συν δρα α

μῶ ω μὲν ἤ την θεῖαν αὐτὴ μνημὴν γεγραμμένην
ἐν πνεύματι καὶ προφητεῖαι τῶν βιβλίων αὐτῶν
ἐλισσαίαι ἐθεσπέσι ἐμὴ διὰ λειπείας προ-
σβύειν ὑπερημῶν τῶν τῆ μνημῆν σῶτε λαόν
τῶν παιδῶν

Μὴ ἄπτεσθε τῶν χριστῶν μου καὶ ἐν τοῖς Προφήταις μου

μηπονηρεῖσθε

Ως περὶ ταῦτα μακάρια ἀγονώ-

τατα ἀλλήλων ἰσώπαι οὐτω καὶ νυν

τας στείρας ψυχῶν ἐχαισθε Προφῆται Χριστῶν

καρποφορίας ἀναδείξον ἐν ἀρεταῖς ἐλισ-

σαι ἐτεροτέρῃ τῆς Τριᾶδος κατὰ γῶν

γιῶν

Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισέ-

δεκ

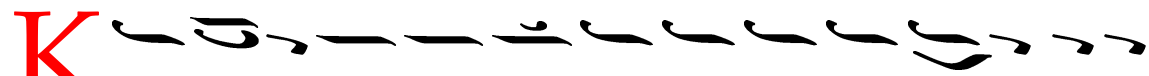

Δ ι πλην την χαριν ε δε ε ξω τσ Η λι ς ς
 θαυμαστος με γα λυν θεις ως φοι νιξ ευ θα λης
 της ε ρη μη θαυ μα των και γαρ βου εις α ειρ ρος κρσ
 νης νεμων πα α σιν ι α μα τα τοις προ σαι τσ
 σι την χα ριν σσ πολ λα χως Ε λισ σαι ε με γα
 λω ω νυ υ με

Ἦχος πλ. Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω
 Πνε ε ε ευ μα α α α τι
Τ ων προ φη των τους α α κραι μο ο νας και παμ
 φα εις φωω στη η ρας της οι οι κου ου με ε ε νη ης
 εν υ μνοις τι μη η σω μεν πι ι στοι Η λι ι αν
 και Ε λι ισ σαι αι αι ον και Χρι στω εκ βο η η
 σω μεν χαρ μο ο ο ο νι ι ι ι κως ε ευσπλαγ χνε
 Κυ υ υ ρι ι ι ι ε πα ρα σχου τω ω ω
 ω λα ω ω ω σου ου ι κε σι ι ι αι αι σ των προ

 φη η η τω ω ω ν σου α α φε σι ιν α

 μαρ τι ι ων και αι το με ε ε γα ε ε ε ε

 λε ε ε ε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

 και νυν υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

 ω νων α μην

 ε ε σποι να προσ δε ξαι τας δε η η η σεις

 των δουλων σου και λυ τρωσαι η μας α πο πα σης α

 να αγκησ και θλι ψε ω ω ω ως

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ Ὡδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω

ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τοῦ Προφήτου.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{\text{Ϛ}}{\text{ϛ}}$ Δι-Ϟ

Τῆ κλησει προ σε δραμες τη τϞ Θε σβι του θερ μως
και πληρης γε γε νησαι των θε ἱ κων δω ρε ων
λαμπρο τη τι βι Ϟ σϞ ο θεν ε θαυμα στω θης Ε λισ
σαι ε Προ φη τα θαν μασι πα ρα δο ξοις ως θε
ρα πων Κυ ρι ου ω πρε σβεν ε δε ο με θα υ περ
των ψυχων η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απαιωνος ακρυφον και Αγγελοις α
γνωστον μυστηριον δι α σου Θεο το κε τοις ε
πι γης πε φανερωται Θε ος εν ασυγχυτω ε
νωσει σαρκου με νος και Σταυ ρον εκουσι ως υ περ

η μων κα τα δε ξα με νος ε δι ου α να στη σας τον
πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η
μω ω ων Δ

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *

ἡ Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.
Θεοτόκε Παρθένε, τὸ «Πολίτικον».

Ἦχος Πά Πα ρ

Κε

Ⲡ ε ο ο το ο ο κε ε ε ε Πα α ρ θε ε ε

νε ρ χαι αι αι αι ρε ε ε ε ε κε χα ρι

τω ω με ε ε νη η η η Μα α ρι ι ι α ο Κυ

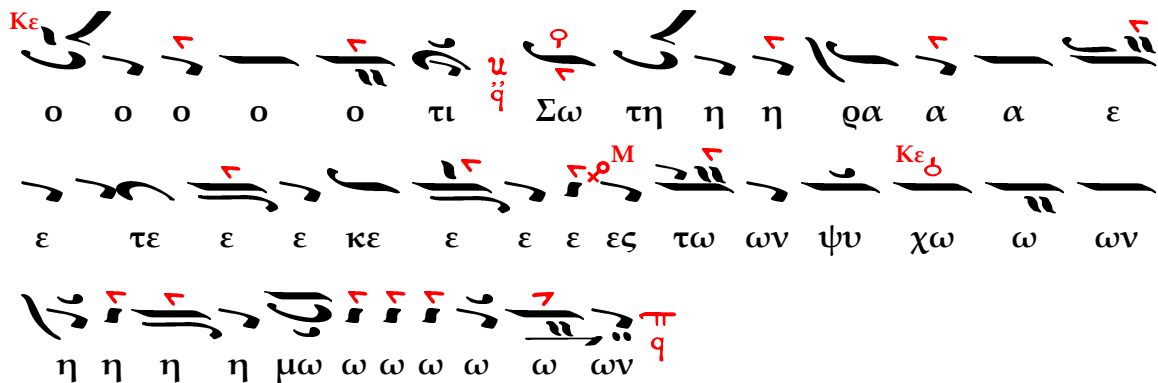
υ υ υ ρι ι ο ος με ε τα α σϛ ϛ ϛ ευ

λο ο ο ο γη η η με ε ε νη ρ συ υ υ

ε ε εν γυ υ ναι αι αι ξι ι ι ι ι ρι

ι ι ι ι ι ι Δι και ευ λο γη η με ε ε νος Δ

Πα ο καρ πο ο ο ος τη ης κοι οι λι ι α ας ϛ ϛ

Καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, Αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σίτον, τὸν οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ ἁγία Ἐκκλησία, τῇ πόλει (Μονῆ, Κώμη) ταύτῃ, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἑορταζόντων καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγιάσον.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπατα, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἀναγνώστης·

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ψαλμὸς λγ΄ (33).

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου· ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.

Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυρθῇ.

Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλω τῶν φοβουμένων αὐτὸν καὶ ῥύσεται αὐτούς.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος· μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ· ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν·

Εἶτα ἀνάγνωσις εἰς τὸν βίον τοῦ Προφήτου.

Καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς Ἀγρυπνίας.

* * *